

CAPTURAR L'ALÈ

Fotografies de Jesús Atienza

Àngel Navarro. *Gildo, el artista narcoléptico*. 2011
Fotografia: Jesús Atienza

Jesús Atienza
(Milmarcos, Guadalajara, 1956).

El titella és un instrument que neix a la vida accionat per un actor. D'un Hamlet de carn a un Hamlet de cartró hi ha un camí que voreja el precipici. El titella és un cadàver que amb el seu rostre immòbil ha de fer sentir al públic que és capaç de somriure o d'estremir-se.

El titellaire disposa de molt pocs segons per aconseguir aquest miracle. El fotògraf de titelles encara en té menys, de temps. Una mil·lèsima de segon després del clic, el titella tornarà a estar mort. Atrapar-li un esclat de vida vol ofici i virtuosisme. Centenars d'excel·lents fotògrafs capten colors i suggeriments formidables, però no capten el llampec vital d'una marioneta.

En Jesús Atienza ha viscut amb titelles i titellaire des de 1977, quan, buscant les marionetes de Harry V. Tozer es va trobar amb les marionetes de Pepe Ota. I des d'aquell moment va viatjar amb els titellaire i les titellaire en les seves pròpies furgonetes, va menjar i dormir amb ells i amb els seus ninots. Per tot Catalunya, per tot Espanya i per bona part d'Europa.

El 1978 va fundar, amb l'equip del seu mestre Albert Guspi, el Centre Internacional de Fotografia de Barcelona, el CIFB. Allà, amb els millors fotògrafs del món, va aprendre a fotografiar el món. Van triar la fotografia social, no la fotografia plàstica. I, dins de l'àmbit social, l'Atienza va optar per allò més lligat a la vida i a la mort: el circ, el tatuatge, la carn, les marionetes.

La marioneta està unida al seu animador per un cable d'energia. Fotografiar aquesta sinergia està a l'abast de molt pocs fotògrafs. I, entre ells, Jesús Atienza documenta els temps, les persones, els espais i les mirades més tendres o més enigmàtiques entre creador i creat, amb una precisió que voreja l'esglai. I ho fa com un notari que ho testimonia curosament, però que, a més, dóna fe dels respirs voluptuosos de titella i titellaire.

Adolfo Ayuso

Diputació
Barcelona

Institut del Teatre

SOS Titelles. Calígula del espectáculo en blanco y rojo. 2009

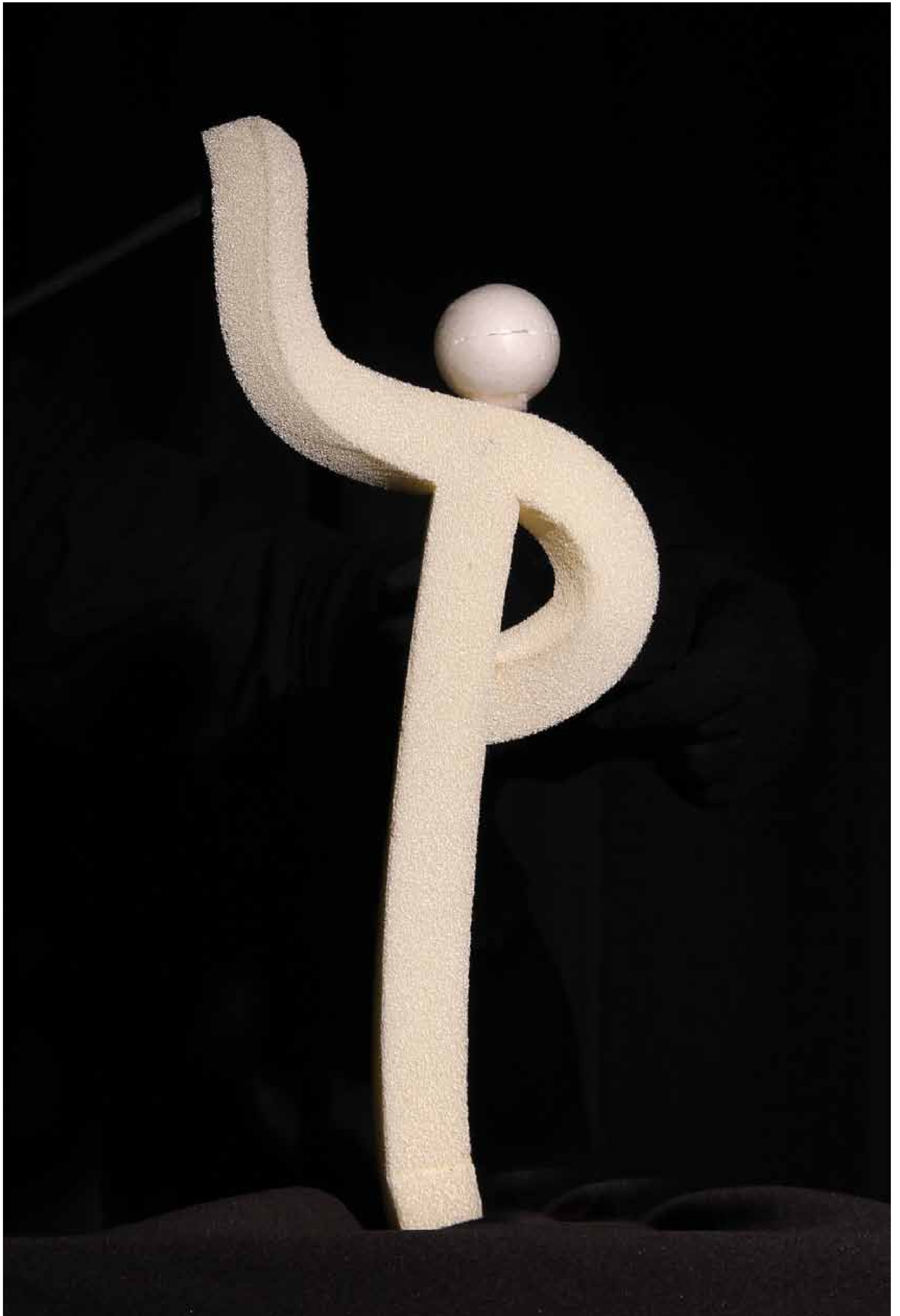

Pelele. *Los funestos esposales de Don Cristóbal*. 2014

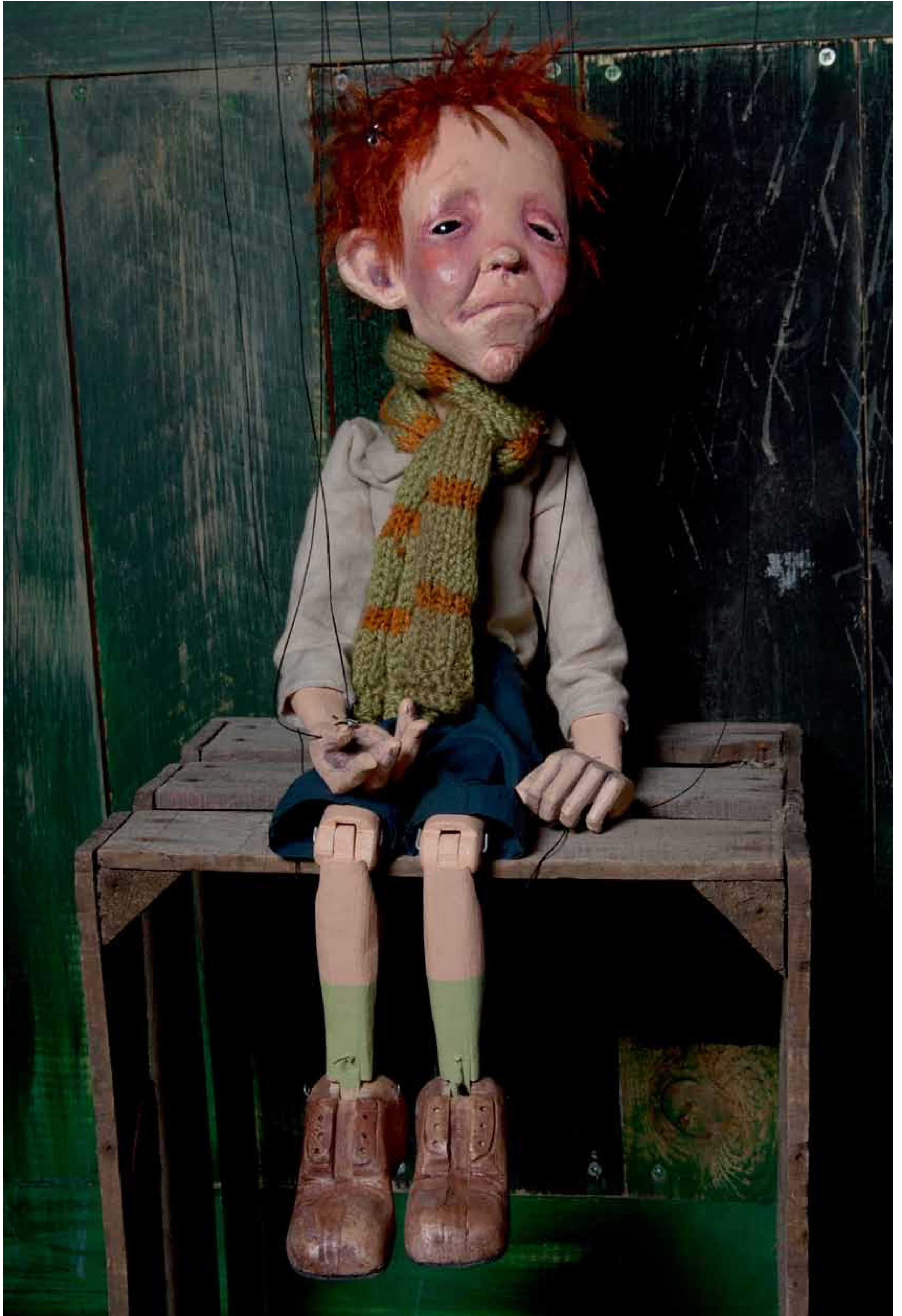

Ángel Navarro. *Gildo, el artista narcoléptico*. 2011

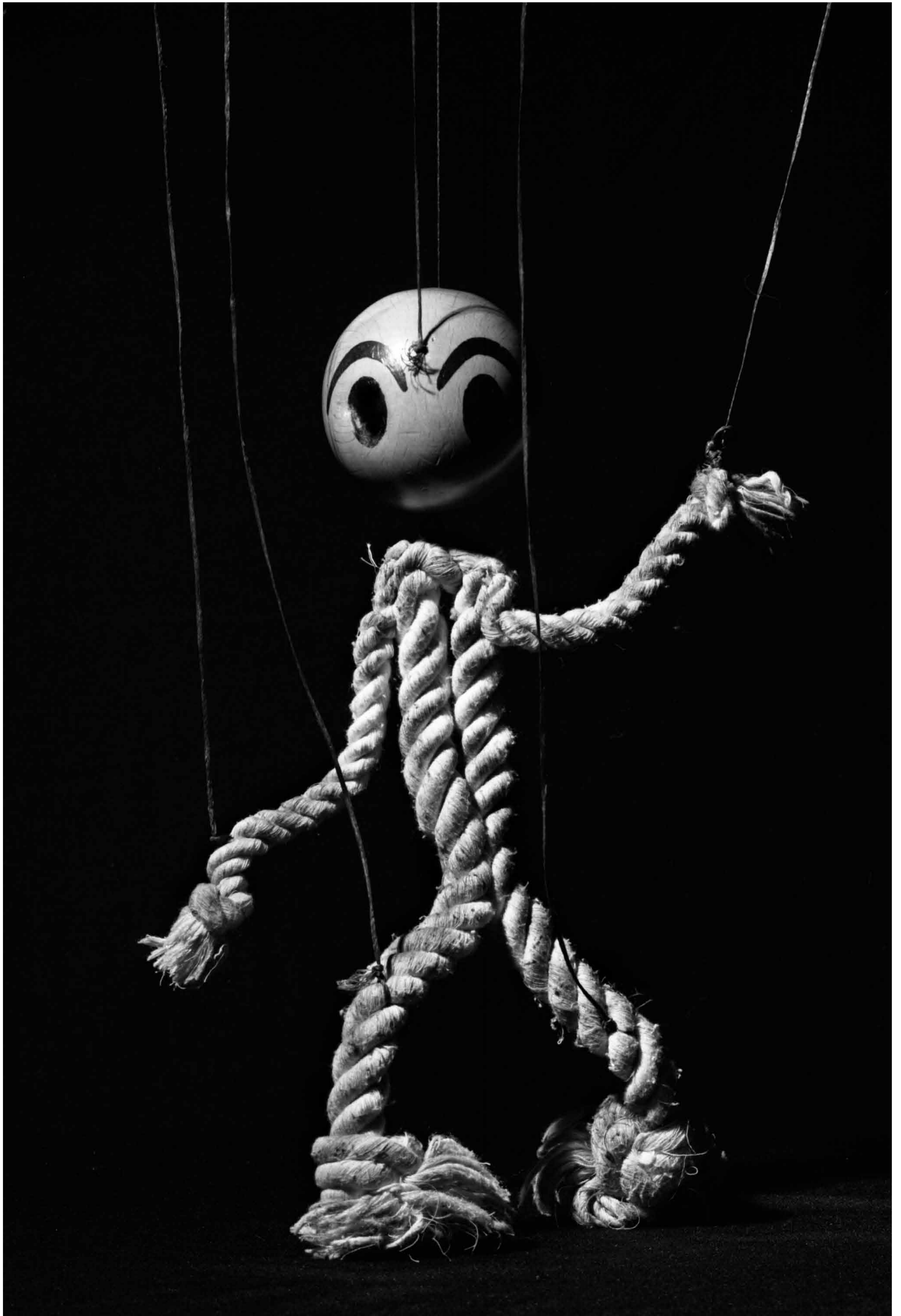

Los títeres de la tía Elena. *Cabaret Contratiempo*. 2004

Pepe Otal amb una marioneta d'ell mateix construïda per Helena Millán. 2007

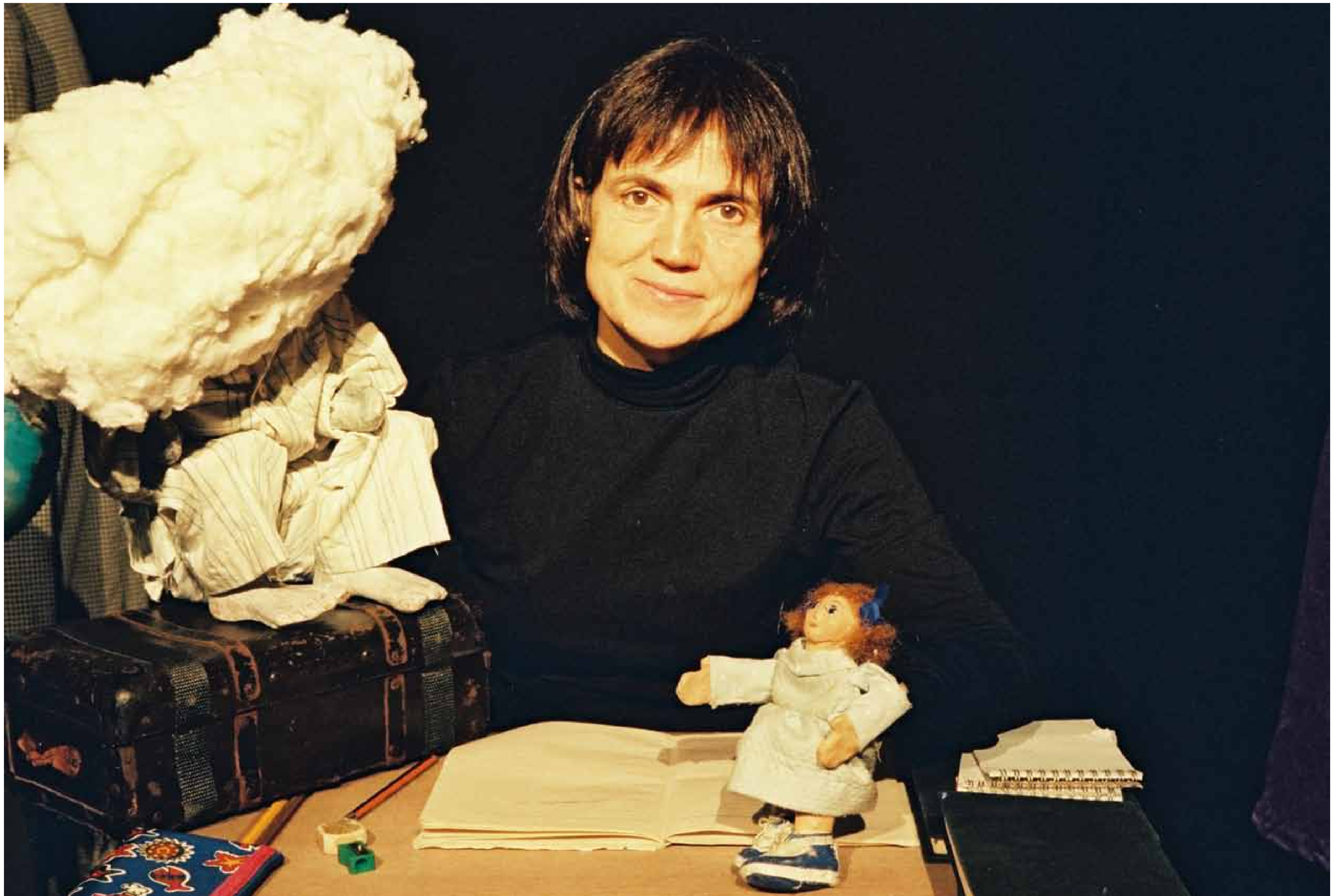

L'Espiadimonis i Foc Follet. Sr. Cordills. 1999

Mariona Masgrau. *Sofia, dos i dos no sempre són quatre*. 2000